

Hoe vind ik mijn weg?

HEB

GIDS VOOR EU-EXPORTEURS

HANDELSBESCHERMINGSINSTRUMENTEN
ANTIDUMPING ANTISUBSIDIE VRIJWARINGSMAATREGELEN

Voorwoord

**ALFREDO
BONET BAIGET**

*Spaans
staatssecretaris
van Handel*

Sinds het begin van de economische crisis is het gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten door derde landen aanmerkelijk gestegen, zowel wat de opening van nieuwe onderzoeken als het aantal aangenomen maatregelen betreft. Hoewel het gebruik van deze instrumenten legitiem is, moeten zij in overeenstemming met de bepalingen van de WTO worden toegepast.

In de huidige context werden de WTO-regels echter vaak genegeerd en werden in een toenemend aantal gevallen bij de opening van het onderzoek en tijdens het onderzoek zelf gebrekkige standaarden vastgesteld. Het onzorgvuldige gebruik van vrijwaringsmaatregelen is ook van bijzonder belang aangezien dit instrument de oneerlijke praktijken niet aanpakt maar uitvoer van elke oorsprong naar de binnenlandse markten voorkomt.

De Europese Unie, 's werelds grootste exporteur, ondervindt nadeel van deze maatregelen. Ondernemingen van de Unie vinden het steeds moeilijker om toegang te krijgen tot de markten van derde landen, die soms de facto gesloten zijn als gevolg van de uitvoering van deze maatregelen.

De verbetering van markttoegang voor Europese ondernemingen in derde landen was een van de prioriteiten van het Spaanse voorzitterschap op het gebied van het handelsbeleid. Tal van EU-bedrijven, voornamelijk in het midden- en kleinbedrijf, zijn zich niet bewust van het bestaan van handelsbeschermingsinstrumenten en van wat zij kunnen doen om hun recht van mededinging op de markten van derde landen te vrijwaren.

Het Spaanse voorzitterschap heeft besloten de publicatie van deze gids te bevorderen om bijstand te verlenen aan exportondernemingen van de Unie die met handelsbeschermingsmaatregelen van derde landen worden geconfronteerd. Ik ben ervan overtuigd dat deze gids in dergelijke procedures een nuttig en waardevol instrument voor EU-ondernemingen zal blijken.

Ik wens de diensten van de Commissie te bedanken voor het grondige werk dat zij hebben verricht bij de opstelling van deze gids. Mijn dank gaat ook uit naar de andere EU-lidstaten en belanghebbenden die actief hebben meegewerkt aan dit initiatief door hun ervaring te delen en de nodige informatie te verstrekken.

**KAREL
DE GUCHT**

*Europees
Commissaris
voor Handel*

In een globaliseerde economie moeten EU-ondernemingen niet alleen concurreren op hun binnenlandse markt, maar ook op de buitenlandse markten. Daarom zijn zoveel inspanningen van de Commissie momenteel toegespitst op het creëren van nieuwe kansen voor EU-exporteurs en het streven om deze exporteurs in staat te stellen op billijke voorwaarden zaken te doen en te concurreren op buitenlandse markten. Dit is des te belangrijker in de huidige economische crisis. De crisis heeft het belang van internationale regels in het wereldhandelsverkeer versterkt. In tegenstelling tot andere landen is de EU niet bezweken voor de verleiding om protectionistische maatregelen in te voeren of handelsbeschermingsinstrumenten te gebruiken om markten af te sluiten, met name in de snelst groeiende opkomende economieën.

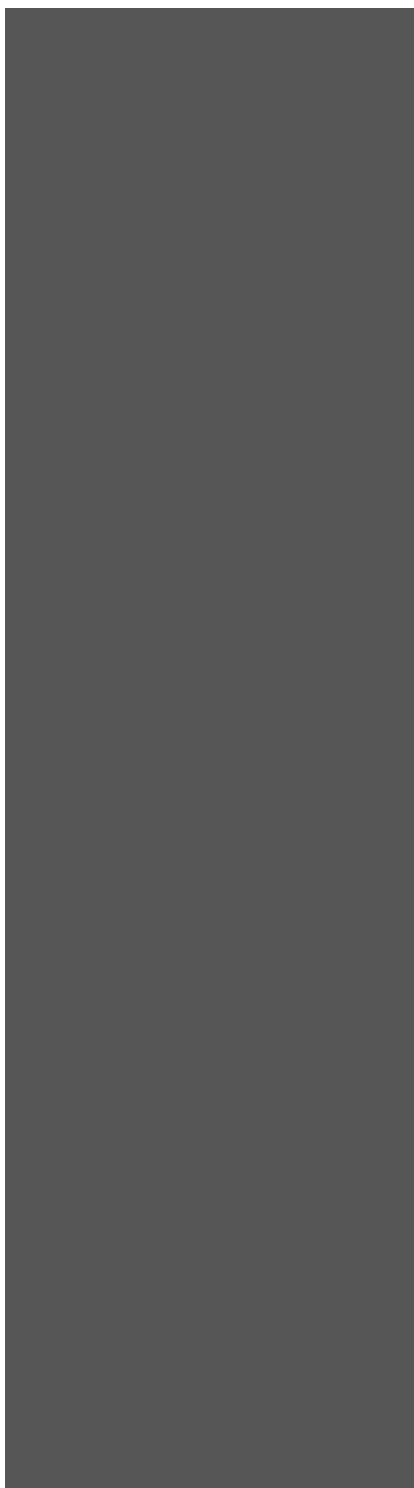
Handelsbeschermingsinstrumenten maken echter deel uit van de WTO-regels. Mede dankzij deze instrumenten kunnen onze burgers erop rekenen dat open markten doorgaans kansen met zich meebrengen mits ze ondersteund worden door regels die ervoor zorgen dat voor de handel gelijke mededingingsvoorwaarden gelden. Indien de handelsregels naar behoren worden toegepast, zorgen ze ervoor dat alle handelspartners kunnen concurreren op basis van hun comparatieve voordelen en dat de burgers en de maatschappij hiervan voordeel hebben. Dit betekent dat alle landen in staat zouden moeten zijn om op te treden tegen oneerlijke handelspraktijken. Dit dient

echter te gebeuren in een duidelijk en transparant juridisch kader; een kader dat garandeert dat de regels niet opzijgeschoven kunnen worden onder protectionistische druk of politieke invloed. Dit is de manier waarop de EU handelsbescherming benadert. Dit is eveneens wat wij verwachten van onze handelspartners over de hele wereld.

Uiteraard valt een groot deel van deze onderzoeken ten laste van de ondernemingen zelf, ongeacht of het onderzoek door de EU of door een derde land is gestart. Van u wordt verwacht dat u uw medewerking verleent aan vaak vrij technische en uitvoerige onderzoeken, waarbij u soms niet beschikt over de nodige technische en juridische deskundigheid en ervaring. Dit is vooral een uitdaging voor KMO's. De Europese Commissie is zich bewust van deze last bij het voeren van haar eigen onderzoeken. Zij is er zich ook van bewust dat het gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten door derde landen uw ondernemingen op een gelijkaardige manier belast.

Deze gids is daarom een nuttig instrument om u te helpen uw weg te vinden in de wereld van de handelsbescherming.

Hij vormt een aanvulling op de adviezen en expertise die reeds beschikbaar zijn bij verschillende bronnen en kan EU-ondernemingen helpen wanneer zij merken dat zij het voorwerp zijn van een handelsbeschermingsonderzoek dat door een van onze handelspartners is opgestart.

Inleiding

Hoofdstuk 1: Dumping, subsidie, vrijwaringsmaatregelen: de basisbeginselen

- Wat is dumping?
- Wat is een subsidie?
- Wat is een vrijwaringsmaatregel?
- Wat zijn de vereisten voor het instellen van maatregelen?
- Wat is het juridische kader?
- Welke maatregelen kunnen worden ingesteld?

Hoofdstuk 2: Het onderzoek

- Op welke gronden wordt een onderzoek geopend?
- Waarom een onderzoek?
- Hoe word ik in kennis gesteld van een onderzoek?
- Moet ik mijn medewerking verlenen aan het onderzoek?
- Met wie moet ik contact opnemen?
- Wat zijn de belangrijkste stappen van een onderzoek?

Hoofdstuk 3: De rechten en plichten van exporteurs

- Wat zijn mijn rechten?
  1. Het recht om informatie te verstrekken
  2. Het recht op toegang tot informatie en het maken van opmerkingen
  3. Het recht te worden gehoord
- Wat zijn mijn plichten?
  1. Registreren
  2. Termijnen respecteren
  3. Voldoende medewerken

Hoofdstuk 4: Ben ik betrokken bij een procedure en zo ja, in welke mate?

Hoofdstuk 5: Hoe beslis ik tot medewerking?

- Wat zijn de "baten" van medewerking?
- Wat zijn de "kosten" van medewerking?
- Wat zijn de gevolgen van niet-medewerking?
- Hoe beslis ik tot medewerking?
- Moet ik medewerking verlenen in een vrijwaringszaak?

Hoofdstuk 6: Welke rol spelen de verschillende andere partijen?

- Welke rol speelt de Europese Commissie?
- Welke rol spelen de overheidsdiensten van de lidstaten?
- Welke rol spelen de ambassades en EU-delegaties in het land dat het onderzoek instelt?
- Welke rol speelt de EU-vereniging waarvan ik lid ben?
- Welke rol spelen mijn afnemers in het land dat het onderzoek instelt?
- Welke rol spelen de met mij verbonden ondernemingen?

Hoofdstuk 7: Er zijn maatregelen ingesteld. Welke mogelijkheden heb ik?

- Nieuw onderzoek van de maatregelen
- Beroep tegen maatregelen

4

6

6

6

7

7

8

8

9

9

9

9

9

10

10

12

12

12

14

15

16

16

16

16

18

19

19

19

19

20

20

21

21

22

23

23

23

23

23

24

24

25

Met de toenemende mondialisering van de handel dienen ondernemingen die handel drijven in het buitenland rekening te houden met hun verplichting tot naleving van de internationale handelsregels. Dat is niet altijd een eenvoudige opdracht.

Hoewel er tegenwoordig een algemene tendens tot het opheffen van handelsbelemmeringen bestaat, geeft het internationale handelsstelsel landen de mogelijkheid om in zeer specifieke omstandigheden handelsbeperkende maatregelen te treffen. Deze maatregelen worden handelsbeschermende maatregelen of handelsbeschermingsinstrumenten genoemd en zijn slechts toegestaan onder strenge voorwaarden.

Er zijn drie handelsbeschermingsinstrumenten (HBI): antidumpingmaatregelen, antisubsidiemaatregelen en vrijwaringsmaatregelen. Antidumpingmaatregelen en antisubsidiemaatregelen worden ingezet tegen oneerlijke handelspraktijken waarbij de invoer plaatsvindt onder omstandigheden die in strijd zijn met de regels van de internationale handel. Vrijwaringsmaatregelen hebben ten doel een bepaalde bedrijfstak in het land van invoer voldoende tijd te geven om zich aan te passen aan een aanzienlijke toename van de invoer.

Als uw concurrenten op buitenlandse markten beweren dat u uw uitvoer met dumping op hun markt verkoopt, dat uw uitvoer gesubsidieerd is of dat zij geconfronteerd worden met een aanzienlijke toename van invoer die schadelijk is voor hun onderneming, dan kunnen zij hun nationale autoriteiten verzoeken om handelsbeschermingsmaatregelen in te stellen om de situatie te verhelpen. Dit kan weer van invloed zijn op uw situatie, aangezien de nationale autoriteiten van het land van invoer mogelijk een tijdrovend onderzoek naar u instellen en u misschien in de toekomst geconfronteerd zult worden met maatregelen (in de vorm van aanvullende rechten of quota) ten aanzien van uw uitvoer naar dat land.

Deze gids helpt u om een beter inzicht te krijgen in de belangrijkste handelsbeschermingsbegrippen en verstrekt u advies over de omgang met een handelsbeschermingsonderzoek.

Hoofdstuk 1

Dumping, subsidie, vrijwaringsmaatregelen: de basisbeginselen

WAT IS DUMPING?

Een onderneming verkoopt met dumping als zij een product uitvoert tegen een prijs die lager is dan de "normale waarde". De normale waarde van een product is de prijs van het product bij verkoop op de binnenlandse markt of de kostprijs van dat product.

Een **antidumpingmaatregel** – gewoonlijk in de vorm van een recht - wordt toegepast om de schadelijke gevolgen van invoer met dumping te neutraliseren en de eerlijke mededinging te herstellen. De maatregel gaat uit van de dumpingmarge die bestaat uit een vergelijking van de uitvoerprijs met de normale waarde. Deze vergelijking wordt gemaakt tussen identieke of vergelijkbare productsoorten. Zij kan worden aangepast voor verschillen die de vergelijkbaarheid van de prijs beïnvloeden zoals verschillen in de verkoopvoorwaarden, het handelsstadium, fysieke kenmerken, enz. om een billijke vergelijking te waarborgen.

Wat moet ik doen als ik niet met dumping verkoop?

Antidumpingmaatregelen zijn van toepassing op een heel land, d.w.z. dat zij van invloed zijn op alle uitvoer van het onderzochte product vanuit een of meer landen. Zelfs als uw onderneming niet met dumping uitvoert, moet zij toch meewerken aan de procedure om aan te tonen dat dit inderdaad het geval is. Daarna wordt uw onderneming vrijgesteld.

Wat is dumping?

Binnenlandse prijs = 120

Uitvoerprijs = 100

Dumpingmarge = 20

WAT IS EEN SUBSIDIE?

Een subsidie is een financiële bijdrage van een overheid of een overheidsinstantie waarmee een voordeel wordt toegekend aan de ontvanger. Een financiële bijdrage kan verschillende vormen aannemen zoals een toelage, een lening, een belastingfaciliteit of door de overheid geleverde goederen of diensten.

Er wordt een voordeel toegekend indien deze bijdragen verstrekt worden tegen gunstiger voorwaarden dan die welke beschikbaar zijn op de markt. Dit doet zich bijvoorbeeld voor als een overheid elektriciteit levert tegen een lagere prijs dan de marktprijs of een product koopt tegen een hogere prijs dan de marktwaarde.

Subsidies waartegen kan worden opgetreden, de zogenaamde tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, zijn subsidies die specifiek gelden voor één onderneming of één bedrijfstak.

Een **antisubsidiemaatregel** (ook compenserende maatregel genoemd) – gewoonlijk in de vorm van een recht – wordt toegepast om de schadelijke gevolgen van de invoer met subsidiëring te neutraliseren en de eerlijke mededinging te herstellen. Het ingestelde recht moet dus overeenkomen met het verschil tussen een gesubsidieerde uitvoerprijs en een niet-gesubsidieerde uitvoerprijs.

Een subsidie is een financiële bijdrage van een overheid of een overheidsinstantie waarmee een voordeel wordt toegekend aan de ontvanger.

WAT IS EEN VRIJWARINGSMAATREGEL?

Vrijwaringsmaatregelen kunnen worden ingesteld als een bedrijfstak negatief getroffen wordt door een onvoorziene, forse en plotse toename van de invoer. Vrijwaringsmaatregelen hebben ten doel deze bedrijfstak een adempauze te geven om de druk van de invoer te verminderen en de nodige wijzigingen aan te brengen. Vrijwaringsmaatregelen gaan steeds gepaard met de verplichting om te herstructureren.

Terwijl antidumping- en antisubsidiemaatregelen tegen bepaalde landen worden genomen (en voor exporteurs, wanneer zij meewerken, afhankelijk van hun situatie een individueel recht wordt vastgesteld), zijn vrijwaringsmaatregelen van toepassing op de invoer uit alle landen. Anders gezegd, zij gelden voor alle invoer ongeacht het land van oorsprong en voor alle exporteurs.

Daarom verschillen vrijwaringsmaatregelen in diverse opzichten van antidumping- en antisubsidieprocedures (zie hoofdstuk 2).

In tegenstelling tot antidumping- en antisubsidiemaatregelen is het voor vrijwaringsmaatregelen niet van belang of de handel eerlijk is of niet. Daarom zijn de wettelijke voorwaarden voor het instellen van maatregelen strenger, bv. de schadenorm.

Wat is schade?

Een bedrijfstak lijdt schade wanneer zich een verslechtering van zijn economische situatie voordoet.

Schade wordt vastgesteld op basis van een objectief onderzoek van alle relevante economische factoren zoals productie, verkoop, marktaandeel, winst, productiviteit, capaciteit, bezettingsgraad, enz. Deze lijst is niet uitputtend.

Merk op dat er voor vrijwaringsmaatregelen ernstige schade moet worden vastgesteld. Daarbij gaat het om een hogere schademarge dan de aanmerkelijke schade die vereist is bij antidumping- en antisubsidieprocedures.

WAT ZIJN DE VEREISTEN VOOR HET INSTELLEN VAN MAATREGELEN?

De allereerste voorwaarde voor het instellen van maatregelen is de vaststelling dat **er met dumping (antidumping) of met subsidiëring (antisubsidie) is ingevoerd of dat er een forse toename van de invoer plaatsvond** (vrijwaringsmaatregelen). Er zijn echter bijkomende vereisten: ook moet worden vastgesteld dat deze invoer een negatieve invloed heeft gehad op de economische situatie van de binnenlandse ondernemingen, d.w.z. dat er schade is. Met andere woorden, de onderzoeksautoriteiten dienen aan te tonen dat er **een oorzakelijk verband** is tussen de invoer en **de schade**.

De toets van het openbaar belang: landen kunnen beslissen dat zij alleen maatregelen instellen als wordt aangetoond dat deze niet indruisen tegen het openbaar belang, d.w.z. dat ze de algemene economie niet meer schade berokkenen dan ze verademing brengen voor de binnenlandse ondernemingen die onder de invoer lijden. Daarom dienen de belangen van de industriële gebruikers van de invoer, de importeurs en consumenten in aanmerking te worden genomen.

Wat is oorzakelijk verband?

Er dient te worden aangetoond dat de invoer in kwestie schade heeft berokkend aan een binnenlandse bedrijfstak. Dit is doorgaans het geval als gebeurtenissen zich gelijktijdig voordoen, bv. toename van de invoer en afname van de verkoop/productie door de binnenlandse bedrijfstak.

Heel vaak veroorzaken ook andere factoren dan invoer schade aan de binnenlandse bedrijfstak. Er dient te worden aangetoond dat deze factoren niet de belangrijkste oorzaken zijn van de schade. Bij deze factoren kan het gaan om de prijzen en het volume van niet met dumping verkochte of niet-gesubsidieerde invoer, een inkrimping van de vraag, wijzigingen in het handelspatroon of technologische ontwikkelingen.

Samengevat kunnen maatregelen slechts worden ingesteld als aan drie vereisten is voldaan: (i) er is sprake van dumping/subsidiëring/een plotse toename van invoer, (ii) een binnenlandse bedrijfstak lijdt schade en (iii) er bestaat een oorzakelijk verband waaruit blijkt dat de schade veroorzaakt wordt door de invoer en niet door andere factoren.

WAT IS HET JURIDISCHE KADER?

In elk land dat handelsbeschermingsinstrumenten gebruikt, zijn de details en de voorwaarden voor de toepassing van maatregelen in de binnenlandse wetgeving vastgelegd.

Voor **WTO-leden** dienen de desbetreffende wetten minstens in overeenstemming te zijn met de vereisten van de WTO. De nationale wetgeving mag echter verder gaan dan de bepalingen van de WTO, d.w.z. dat ze voor het instellen van maatregelen de lat hoger mag leggen dan wat op WTO-niveau is vastgesteld. WTO-leden zijn verplicht om hun binnenlandse wetten (en de wijzigingen daarvan)

kenbaar te maken aan de desbetreffende WTO-autoriteiten. Deze wetten kunnen worden geraadpleegd via de zoekmachine op de website van de WTO (zie bijlage).

De desbetreffende WTO-wetgeving is de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene overeenkomst betreffende de tarieven en handel van 1994 (de WTO-antidumpingovereenkomst), de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen en de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen.

Niet-WTO-leden zijn niet verplicht om de WTO-normen na te leven.

Hun nationale wetgeving is doorgaans echter geïnspireerd op de WTO-beginselen en vaak zijn er geen grote verschillen.

Bovendien kunnen specifieke bepalingen over het gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten zijn opgenomen in bilaterale overeenkomsten tussen de EU en het land dat actie onderneemt of voornemens is actie te ondernemen. Deze bilaterale verplichtingen moeten ook worden nageleefd.

Een samenvatting van de belangrijkste kenmerken van de binnenlandse wetgeving van de landen die regelmatig van handelsbeschermingsinstrumenten gebruikmaken, is te vinden op de website van de Europese Commissie (zie bijlage). De volledige tekst van de binnenlandse wetgeving van elk WTO-lid is te vinden op de WTO-website (zie bijlage).

WELKE MAATREGELEN KUNNEN WORDEN INGESTELD?

ANTIDUMPING- EN ANTI-SUBSIDIEMAATREGELEN worden gewoonlijk ingesteld voor vijf jaar met de mogelijkheid tot verlenging voor (een) bijkomende periode(n) van vijf jaar op basis van een nieuw onderzoek. Voorlopige antidumping- en antisubsidiemaatregelen kunnen niet eerder worden ingesteld dan 60 dagen na de opening van een onderzoek. Deze voorlopige maatregelen kunnen worden ingesteld voor een maximumperiode van 4 maanden voor antisubsidie en 6 maanden voor antidumping.

De maatregelen nemen gewoonlijk de vorm aan van een *ad-valoremrecht*, d.i. een recht berekend op de waarde van de factuur, bv. 15%, maar het kan ook gaan om een *specifiek recht*,

d.i. een *recht berekend* op een andere parameter dan de waarde, bv. *\$15 per ton*. Prijsverbintenissen zijn ook mogelijk (zie hierna). De rechten worden betaald door de importeur in het land dat de maatregelen heeft ingesteld en ze worden geïnd door de nationale douaneautoriteiten.

Voor exporteurs die naar behoren met de onderzoeksautoriteiten hebben meegewerkt, wordt gewoonlijk een recht vastgesteld dat hun situatie weerspiegelt. Voor niet-medewerkende exporteurs geldt het residuele recht, dat gewoonlijk hoger is dan het recht voor medewerkende partijen. Het is daarom in het belang van exporteurs om hun medewerking te verlenen.

Rechten kunnen gelijk zijn aan de berekende dumpingmarge of het bedrag van de vastgestelde subsidie. Sommige landen voorzien in de mogelijkheid het recht te beperken tot het minimumniveau dat nodig is om de schade te compenseren. Deze methode wordt de regel van het laagste recht genoemd. Het niveau van de maatregel mag echter niet hoger zijn dan de dumpingmarge of het totale bedrag van de subsidie.

VRIJWARINGSMAATREGELEN kunnen worden ingesteld voor een periode van 4 jaar met de mogelijkheid van verlenging tot maximaal 8 jaar in totaal (zie hoofdstuk 7). In het merendeel van de gevallen worden maatregelen echter ingesteld voor een periode van drie jaar.

Deze maatregelen kunnen worden ingesteld als gevolg van een aanzienlijke stijging van de invoer en ze kunnen de vorm aannemen van rechten of een volumebeperking. Volumebeperkingen kunnen een quotum of een tariefcontingent zijn. Met een quotum is de invoer beperkt tot een bepaald volume. Met een tariefcontingent is boven dat volume nog invoer mogelijk maar is er een aanvullend recht op verschuldigd. Voorlopige vrijwaringsmaatregelen kunnen worden ingesteld zodra het onderzoek is geopend. Zij kunnen enkel de vorm van een recht hebben.

Prijsverbintenissen: een alternatief?

In antidumping- en antisubsidieprocedures kan een exporteur een prijsverbintenis aanbieden om niet te worden onderworpen aan een antidumping- of antisubsidierecht.

Met een prijsverbintenis stemt de exporteur erin toe dat hij het onderzochte product zal uitvoeren tegen een prijs die boven een bepaald minimum ligt, d.i. niet tegen dumpingprijzen of gesubsidieerde prijzen. Als de uitvoerprijzen boven deze drempel liggen, zijn de producten van de onderneming vrijgesteld van rechten die anders bij invoer zouden worden geheven. Hieraan zijn uiteraard bepaalde voorwaarden verbonden, waaronder meestal een strenge controle door de autoriteiten van het land van invoer en soms regelmatig verslagen over de uitvoerprijzen en controleprocedures.

Een onderneming die bereid is om een prijsverbintenis aan te gaan, dient contact op te nemen met de onderzoeksautoriteiten.

Hoofdstuk 2

Het onderzoek

OP WELKE GRONDEN WORDT EEN ONDERZOEK GEOPEND?

Handelsbeschermingsonderzoeken worden geopend na een klacht van een bedrijfstak of op initiatief van een onderzoeksautoriteit. Afhankelijk van het instrument kan een onderzoek worden geopend als er bewijs is van (i) dumping, subsidiëring of een aanzienlijke toename van de invoer, (ii) schade aan een binnenlandse bedrijfstak en (iii) een oorzakelijk verband tussen de schade en de betrokken invoer. In het merendeel van de gevallen is het onderzoek gebaseerd op een klacht, ingediend door een of meer binnenlandse producenten. Let wel: in de wetgeving is vastgelegd dat de klagers een groot deel van de binnenlandse productie moeten vertegenwoordigen. Elke belanghebbende heeft het recht op een 'openbare versie' van de klacht (d.i. een versie waaruit alle vertrouwelijke gegevens verwijderd zijn). Zie ook **Hoofdstuk 3.2.**

WAAROM EEN ONDERZOEK?

Zodra de autoriteiten de klacht hebben geanalyseerd en zich ervan hebben vergewist dat er voldoende bewijs is, zullen zij beslissen tot de opening van een onderzoek. Het doel van het onderzoek is het verzamelen van informatie om te controleren of de wettelijke voorwaarden voor het instellen van maatregelen vervuld zijn en om de hoogte van het recht vast te stellen.

Niet alle onderzoeken leiden tot maatregelen. Het onderzoek kan ook aantonen dat het instellen van maatregelen niet gerechtvaardigd is.

HOE WORD IK IN KENNIS GESTELD VAN EEN ONDERZOEK?

Een land dat een onderzoek opent, dient in zijn staatsblad een bericht, het zogenaamde bericht van opening, te publiceren. Het moet ook de autoriteiten van de bij het onderzoek betrokken landen in kennis stellen. Gewoonlijk worden alle producenten-exporteurs die bij de onderzoeksautoriteiten bekend zijn, rechtstreeks geïnformeerd. Telkens als de Europese Commissie van de opening van een onderzoek in kennis wordt gesteld, brengt zij onmiddellijk de vertegenwoordigers van de lidstaten op de hoogte en vraagt zij hun de informatie door te sturen naar de betrokken partijen. De Europese Commissie tracht ook contact op te nemen met de EU-verenigingen die de bedrijfstak vertegenwoordigen die het onderzochte product vervaardigt, om hen op de hoogte te brengen en hun te verzoeken contact op te nemen met hun leden. De Europese Commissie publiceert de lopende onderzoeken ook via haar website.

Producenten-exporteurs worden dus rechtstreeks door de onderzoeksautoriteiten op de hoogte gebracht dan wel door hun lidstaat of de desbetreffende EU-vereniging. In veel gevallen zullen de producenten ook van de opening van een onderzoek op de hoogte worden gebracht via hun gewone professionele contacten, bv. hun afnemers, aangezien dit soort informatie doorgaans snel de ronde doet.

Wat moet ik doen wanneer ik op de hoogte word gebracht van een onderzoek?

Als u uw rechten tijdens het onderzoek wilt behouden, dient u zich onmiddellijk als belanghebbende te laten registreren door met de onderzoeksautoriteiten contact op te nemen.

MOET IK MIJN MEDEWERKING VERLENEN AAN HET ONDERZOEK?

Om het beste resultaat te bereiken is het aangeraden dat u medewerking verleent aan de onderzoeksautoriteiten en dat u de gevraagde informatie verstrekt. Bij een antidumping- of antisubsidieonderzoek krijgen de ondernemingen die volledig meewerken, een individueel recht toegekend dat hun situatie weerspiegelt en dat gewoonlijk lager ligt dan het recht voor ondernemingen die niet meewerken. Raadpleeg hoofdstuk 5 voor nadere informatie.

MET WIE MOET IK CONTACT OPNEMEN?

Indien uw onderneming betrokken is bij een onderzoek of bepaalde vragen heeft, dient u contact op te nemen met uw nationale en/of Europese vereniging die meestal op de hoogte is en die vertrouwd is met dit soort procedures. U kunt ook contact opnemen met uw nationale overheid voor advies en een beoordeling van de procedure.

Om de relevante informatie te verkrijgen (zoals het bericht van opening, vragenlijsten) en geen termijnen te missen, kunt u rechtstreeks contact opnemen met de betrokken onderzoeksautoriteiten. Het is belangrijk om "u kenbaar te maken" bij deze autoriteiten en u als belanghebbende bij het onderzoek te laten registreren. Dit is vaak een basisvereiste om uw recht van verweer te kunnen uitoefenen.

Bovendien controleert de Europese Commissie actief de door niet-EU-landen genomen handelsbeschermingsmaatregelen. De Europese Commissie kan de EU-producenten in dergelijke onderzoeken weliswaar niet wettig vertegenwoordigen, maar heeft wel technische kennis en heel wat ervaring met betrekking tot het gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten door derde landen. U kunt beschikken over een team ervaren dossierbehandelaars die uw onderneming technische bijstand en advies kunnen verlenen. De contactgegevens van de Europese Commissie vindt u in de bijlage.

WAT ZIJN DE BELANGRIJKSTE STAPPEN VAN EEN ONDERZOEK?

1. Antidumping- en antisubsidieonderzoeken

Wat volgt geeft een algemeen idee van de belangrijkste stappen in een typisch onderzoek. Er kunnen van land tot land verschillen zijn - raadpleeg de bijlage voor de websites van grote landen.

OPENING VAN EEN ONDERZOEK

De autoriteiten van een niet-EU-land openen een onderzoek aan de hand van een bericht in het staatsblad. **Daarin staan gewoonlijk ook alle relevante termijnen vermeld.** Tegelijkertijd brengen de autoriteiten de rechtstreeks betrokken exporteurs, en/of de relevante ambassades, de handelsvertegenwoordigingen en de EU-delegaties op de hoogte.

REGISTRATIE VAN DE BETROKKEN PRODUCENT

Producenten-exporteurs die belang hebben bij het onderzoek moeten zich bij de onderzoeksautoriteiten laten registreren en een vragenlijst aanvragen. De korte termijnen dienen te worden gerespecteerd: gewoonlijk 15 tot 21 dagen voor registratie als belanghebbende en 30 tot 45 dagen om de ingevulde vragenlijst terug te sturen.

INSTELLING VAN VOORLOPIGE MAATREGELEN

Voorlopige maatregelen kunnen vanaf 60 dagen na de opening van het onderzoek worden ingesteld. Gewoonlijk vergt dit echter meer tijd. Voorlopige maatregelen worden niet in alle gevallen ingesteld.

AANVULLENDE INFORMATIE/CONTROLEBEZOEK

Tijdens het onderzoek kunnen de autoriteiten aanvullende informatie vragen en/of een controlebezoek bij de exporteurs ter plaatse plannen. **Op te merken valt dat het controlebezoek kan plaatsvinden voor of na de instelling van voorlopige maatregelen.**

INSTELLING VAN DEFINITIEVE MAATREGELEN

Een onderzoek kan worden afgerond met de instelling van definitieve maatregelen. De onderzoeksautoriteiten zijn verplicht de definitieve bevindingen bekend te maken en moeten, volgens de WTO-regels, de belanghebbenden de kans bieden om commentaar te geven alvorens definitieve maatregelen in te stellen. **Onderzoeken dienen, behalve in bijzondere omstandigheden, te worden afgerond binnen een jaar en zij mogen in geen geval langer duren dan 18 maanden.**

2. Wat zijn de bijzondere kenmerken van vrijwaringsonderzoeken?

De belangrijkste hierboven vermelde stappen zijn ook van toepassing op vrijwaringsonderzoeken: opening aan de hand van een bericht in het staatsblad, registratie als belanghebbende, vragenlijsten, publicatie van de resultaten om de partijen in de gelegenheid te stellen opmerkingen te maken en de instelling van maatregelen.

Bepaalde aspecten van vrijwaringsprocedures verschillen echter van antidumping- en antisubsidieprocedures omdat vrijwaringsmaatregelen een noodmaatregel zijn en hetzelfde recht instellen voor alle invoer ongeacht het land van oorsprong. De belangrijkste verschillen zijn:

- 1) **Voorlopige maatregelen kunnen worden ingesteld op het ogenblik dat het onderzoek wordt geopend. Daardoor is het mogelijk dat exporteurs zonder waarschuwing geconfronteerd worden met een vrijwaringsrecht;**
- 2) Hoewel de medewerking van afzonderlijke ondernemingen ook in vrijwaringsprocedures belangrijk is, heeft deze niet hetzelfde effect als in een antidumping- en antisubsidieonderzoek aangezien er geen individuele rechten worden berekend. Hetzelfde recht is in gelijke mate van toepassing op alle invoer, ongeacht de oorsprong. De onderzoeksautoriteiten

kunnen echter wel kiezen voor een recht dat specifiek de oorzaak van de problemen aanpakt en niet onnodig in het nadeel werkt van invoer die niet schadelijk is voor de binnenlandse bedrijfstak. Er kan bijvoorbeeld een maatregel worden opgelegd die alleen onder een bepaalde minimuminvoerprijs geldt. Exporteurs kunnen dus duidelijk belang hebben bij medewerking om ervoor te zorgen dat hun mening en opmerkingen in aanmerking worden genomen. Als zij niet medewerken, kunnen partijen inderdaad het recht op verdediging van hun belangen verliezen (bv. om opmerkingen in te dienen en deel te nemen aan hearings).

Ondernemingen die onderworpen worden aan een vrijwaringsonderzoek dienen daarom onmiddellijk contact op te nemen met de Europese Commissie en/of de overheid van hun lidstaat om een verdedigingsstrategie te ontwikkelen teneinde niet ten onrechte te worden gestraft. In veel gevallen zijn de Europese exporteurs niet de oorzaak van schade omdat hun uitvoer voornamelijk in de hogere prijsklassen valt.

Hoofdstuk 3

De rechten en plichten van exporteurs

Handelsbeschermingsonderzoeken zijn semi-rechterlijke procedures waarbij alle belanghebbenden niet alleen specifieke rechten (recht van verweer) maar ook plichten hebben. Belanghebbenden zijn alle marktdeelnemers die rechtstreeks of onrechtstreeks door maatregelen kunnen worden getroffen. Dit zijn voornamelijk de exporteur(s) in het land/de landen waarop het onderzoek gericht is en de binnenlandse producent(en) in het land dat het onderzoek heeft geopend. In de praktijk

moeten deze partijen bepaalde verplichtingen nakomen opdat zij hun rechten kunnen uitoefenen.

Deze rechten en plichten vloeien voort uit de wetgeving van het land dat het onderzoek heeft geopend. Deze wetgeving dient in overeenstemming te zijn met de WTO-wetgeving (als dat land lid van de WTO is) en de bepalingen van eventuele bilaterale overeenkomsten tussen dat land en de EU.

WAT ZIJN MIJN RECHTEN?

1. Het recht om informatie te verstrekken

Exporteurs hebben het recht om schriftelijk informatie te verstrekken. Deze informatie moet door de onderzoeksautoriteiten in overweging worden genomen voor zover zij relevant is en verstrekt werd in overeenstemming met de door de autoriteiten vereiste procedures, met inbegrip van termijnen.

De partijen hebben de mogelijkheid om twee soorten informatie te verstrekken: (i) informatie die gebruikt zal worden om de hoogte van het recht voor uw onderneming te berekenen (voor antidumping en antisubsidie), gewoonlijk in de vorm van een ingevulde vragenlijst, en/of (ii) algemene opmerkingen van wettelijke of feitelijke aard, in de vorm van schriftelijk ingediende informatie.

LET OP: Laat u registreren!

Om als belanghebbende te worden beschouwd – en zeker te zijn van het bovenvermelde recht van verweer – dient een onderneming zich kenbaar te maken aan de onderzoeksautoriteiten en zich te laten registreren in overeenstemming

met de procedures en termijnen die beschreven zijn in het bericht van opening. Meestal volstaat een eenvoudige brief maar in sommige jurisdicties moet in dit stadium al nadere informatie worden verstrekt.

Wat is het doel van een vragenlijst?

Het hoofddoel van een ingevulde vragenlijst is een recht dat overeenstemt met de situatie van uw onderneming. In een antidumping-procedure, bijvoorbeeld, wordt uitvoerige informatie gevraagd over uitvoerprijzen, prijzen op de binnenlandse markt en de bijbehorende productiekosten. Als uw antwoorden bevredigend worden geacht en als de informatie door de onderzoeksautoriteiten is gecontroleerd, zal deze worden gebruikt om de dumpingmarge te berekenen.

Een individueel recht is mogelijk in antidumping- en antisubsidieprocedures; bij vrijwaringsprocedures wordt echter slechts één maatregel ingesteld, die van toepassing is op alle invoer, ongeacht het land van oorsprong en onafhankelijk van het feit of er een ingevulde vragenlijst werd ingediend. Het invullen van de vragenlijst kan bij vrijwaringsprocedures niettemin van belang zijn om het pad te effenen voor een maatregel die minder invloed heeft op uw uitvoerbelangen, bv. in de vorm van een minimumprijs.

Waarom zou ik een vragenlijst invullen?

U bent niet verplicht om de vragenlijst in te vullen. Als u echter geen ingevulde vragenlijst indient, wordt gewoonlijk geen individueel recht berekend en zullen de rechten meestal hoger zijn dan die welke voor medewerkende ondernemingen gelden (niet-medewerking wordt niet beloond).

Een vragenlijst beantwoorden houdt ook belangrijke verplichtingen in (zie kader bovenaan de bladzijde), en het is vaak raadzaam u te laten bijstaan door een advocaat om ervoor te zorgen dat uw medewerking toereikend is. Zelfs met volledige medewerking aan een onderzoek kan niet worden gegarandeerd dat het resultaat overeenstemt met uw verwachtingen.

Ook al is het raadzaam om medewerking te verlenen, dit blijft een economische beslissing die gebaseerd moet zijn op een kosten-batenanalyse.

Hoe beantwoord ik een vragenlijst?

Als u de vragenlijst beantwoordt, moet u uw volledige medewerking verlenen (u moet dus alle vragen beantwoorden) en moet u alle door de onderzoeksautoriteiten opgelegde eisen naleven. Gedeeltelijke medewerking (d.i. enkel bepaalde delen van de vragenlijst invullen) kan worden beschouwd als niet-medewerking. In dat geval worden het recht niet berekend op basis van uw eigen gegevens maar op basis van de beste beschikbare gegevens. Bijgevolg kan het recht hoger zijn dan verwacht. Meer informatie over uw verplichtingen bij medewerking is te vinden in **hoofdstuk 5**.

Hoe kan ik ervoor zorgen dat mijn vertrouwelijke gegevens beschermd zijn?

Als u de vragenlijst invult, zult u gevoelige informatie over uw onderneming moeten verstrekken, bijvoorbeeld uitvoerige gegevens over prijzen (voor elke uitvoertransactie), kosten of namen van afnemers.

Mogelijk is deze informatie volgens u zeer gevoelig aangezien het om bedrijfsgeheimen gaat, maar toch moet ze aan de onderzoeksautoriteiten worden verstrekt omdat ze van groot belang is voor het onderzoek. De autoriteiten zijn echter wettelijk verplicht om vertrouwelijke gegevens te beschermen en mogen deze gegevens niet aan andere partijen doorgeven.

Daarom kunt u gevoelige gegevens als vertrouwelijk verstrekken. In dat geval moet u deze gegevens uitdrukkelijk als vertrouwelijk aanduiden. U moet dan eveneens een niet-vertrouwelijke samenvatting van deze informatie verstrekken. Deze niet-vertrouwelijke samenvatting zal dan beschikbaar zijn voor inzage door alle belanghebbenden om transparantie te kunnen waarborgen en deze belanghebbenden de kans te geven hun recht van verweer op een behoorlijke manier uit te oefenen.

Hoe beslis ik tot medewerking?

Voordat exporteurs beslissen of ze al dan niet meewerken, moeten ze de kosten en baten van de medewerking afwegen tegen de gevolgen van niet-medewerking. Niet-medewerking kan tot gevolg hebben dat men zich uit de desbetreffende exportmarkt moet terugtrekken.

Raadpleeg hoofdstuk 5

Een samenvatting kan bijvoorbeeld bestaan uit indexen in plaats van precieze cijfers. Merk op dat indien bepaalde gegevens, bv. namen van afnemers, niet in een samenvatting of in indexen kunnen worden opgenomen, deze informatie toch (aangeduid als vertrouwelijk) aan de onderzoeksautoriteit moet worden verstrekt maar niet toegankelijk zal zijn voor andere partijen.

Het is belangrijk te weten dat de Verenigde Staten, Canada en Mexico de advocaten van belanghebbenden toegang verlenen tot alle verstrekte vertrouwelijke informatie. De advocaten mogen deze informatie echter niet delen met hun cliënten.

Welke informatie kan ik nog verstrekken, naast het invullen van een vragenlijst?

Naast de vragenlijsten kunnen belanghebbenden opmerkingen van algemener aard verstrekken of

specifieke kwesties vermelden die geen verband houden met de vaststelling van het recht. Dit kunnen bijvoorbeeld juridische argumenten zijn (d.i. antonien dat wettelijke vereisten niet werden nageleefd), specifieke informatie met betrekking tot de productomschrijving, de situatie van de binnenlandse bedrijfstak, de binnenlandse markt en/of andere informatie die van belang is in het kader van het onderzoek.

Deze opmerkingen mogen schriftelijk worden verstrekt, in het formaat en binnen de termijn die in het bericht van opening zijn vermeld, en in coördinatie met de EU-brancheverenigingen, de nationale overheid en de Europese Commissie, om samenhang te waarborgen.

De onderzoeksautoriteiten zijn verplicht om alle informatie die zij ontvangen te analyseren, met inbegrip van deze schriftelijke opmerkingen, en zij moeten deze, op voorwaarde dat ze relevant en naar behoren gemotiveerd zijn, in aanmerking nemen voor de vaststelling van de bevindingen.

Voor specifieke vragen over deze aangelegenheden raden wij u aan om juridisch advies in te winnen of contact op te nemen met de diensten van de Europese Commissie en de overheid van uw lidstaat die u hierbij kunnen helpen (zie de contactgegevens aan het einde van deze gids).

2. Het recht op toegang tot informatie en het maken van opmerkingen

De onderzoeksautoriteiten zijn verplicht om aan de belanghebbenden informatie te verstrekken **a)** wanneer er een onderzoek geopend wordt en **b)** wanneer er bevindingen worden vastgesteld. Bovendien **c)** moet er ook toegang worden verleend tot de door andere belanghebbenden verstrekte niet-vertrouwelijke informatie.

a) Informatie in de openingsfase

De opening van een onderzoek is bijna altijd gebaseerd op een klacht (verzoek) door de binnenlandse bedrijfstak van een derde land. Zodra een onderzoek geopend is, zijn de onderzoeksautoriteiten van dat land verplicht deze klacht ter beschikking te stellen van de belanghebbenden. Dit document dient de volgende informatie te bevatten: (i) bewijs van dumping/subsidiëring of toename van de invoer, (ii) informatie over de situatie van de binnenlandse bedrijfstak en (iii) bewijs dat de invoer een negatieve invloed heeft gehad op de binnenlandse bedrijfstak.

Indien u belang hebt bij een onderzoek, hebt u recht op een "openbare versie" van de klacht. Dat is een niet-vertrouwelijke versie van het door de binnenlandse bedrijfstak ingediende verzoek, d.i. alle gegevens van vertrouwelijke aard zijn verwijderd en vervangen door een niet-vertrouwelijke samenvatting. Deze samenvatting moet voldoende gedetailleerd zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de inhoud van de als vertrouwelijk verstrekte informatie.

b) Informatie wanneer er bevindingen worden vastgesteld

De bevindingen van een onderzoek moeten aan de belanghebbenden worden meegedeeld. Indien u een belanghebbende bent, moet u eveneens de volgende informatie vragen en krijgen: de belangrijkste bevindingen met betrekking tot dumping/subsidie of toename van de invoer (voor vrijwaringsmaatregelen), de situatie van de binnenlandse bedrijfstak (schade) en de manier waarop de binnenlandse bedrijfstak getroffen werd door invoer (oorzakelijk verband). Bovendien moeten alle medewerkende exporteurs een uitvoerige toelichting ontvangen over de wijze waarop hun recht berekend is (enkel voor antidumping-/antisubsidieprocedures aangezien er voor vrijwaringsmaatregelen geen individueel recht wordt vastgesteld).

Wanneer ontvang ik informatie over de belangrijkste bevindingen?

De resultaten van een onderzoek moeten voor de definitieve vaststelling worden bekendgemaakt en voldoende tijd laten voor opmerkingen. Voorlopige bevindingen kunnen worden bekendgemaakt op het ogenblik waarop de voorlopige maatregelen worden ingesteld of onmiddellijk daarna.

Wat moet ik doen als ik geen informatie heb ontvangen?

Indien geen informatie of slechts gedeeltelijke informatie werd bekendgemaakt, moeten de belanghebbenden zo spoedig mogelijk contact opnemen met de onderzoeksautoriteiten omdat de tijd om te reageren gewoonlijk vrij kort is (zie hierna). De Europese Commissie kan u bijstaan indien u van mening bent dat u onvoldoende informatie hebt gekregen.

Hoe kan ik de verkregen informatie gebruiken?

De resultaten van een onderzoek worden bekendgemaakt om belanghebbenden de kans te geven opmerkingen te maken over de bevindingen. U dient zich te realiseren dat u slechts gedurende een beperkte periode opmerkingen mag maken (die periode is vermeld in het bericht van opening of in het informatiedocument zelf). U moet er dus zorg voor dragen dat u reageert binnen de termijnen die door de onderzoekers zijn vastgesteld.

U hebt het recht opmerkingen te maken over de bevindingen, ook over de berekening van het recht dat uw onderneming (eventueel) werd toegekend en over de vaststelling van schade en oorzakelijk verband. Alle andere kwesties, zoals de productomschrijving, kunnen ook in dit stadium aan de orde worden gesteld. U kunt er inderdaad belang bij hebben om uitsluiting te vragen van (sommige) producten die u uitvoert. Dit hangt echter af van juridische overwegingen.

Bepaalde landen voeren ook een zogenaamde toets van het openbaar belang uit. Zij onderzoeken dan of de instelling van maatregelen indruist tegen het belang van de binnenlandse economie in het algemeen. Ook hier kunnen opmerkingen over worden gemaakt.

Ook in dit verband kunnen de Europese Commissie en uw nationale overheid u bijstaan aangezien dit een cruciale fase in het onderzoek is.

c) Toegang tot verstrekte informatie

Alle belanghebbenden hebben recht op toegang tot de informatie die andere partijen hebben verstrekt in het kader van het onderzoek. Afhankelijk van de praktijk van het land dat het onderzoek heeft geopend, kan dit verschillende vormen aannemen:

Toegang tot niet-vertrouwelijke documenten (het vaakst voorkomende geval)

Alle belanghebbenden hebben recht op toegang tot de "niet-vertrouwelijke" versie van alle door alle andere partijen tijdens een onderzoek verstrekte informatie. Alle vertrouwelijke gegevens zijn verwijderd en vervangen door een samenvatting. Partijen kunnen verzoeken deze documenten ter plaatse bij de onderzoeksautoriteiten te mogen inkijken. Gewoonlijk mogen ze er ook kopieën van maken.

Er dient te worden opgemerkt dat de toegang tot dossiers in bepaalde landen voorbehouden is aan plaatselijke advocaten. Mogelijk dient u dus een advocaat in de arm te nemen.

Bepaalde landen, bv. Australië en Canada, voorzien in onlinetoegang voor geregistreerde belanghebbenden.

Toegang tot vertrouwelijke dossiers

Bepaalde landen (op dit ogenblik de Verenigde Staten, Canada, Mexico) geven toegang tot ALLE door belanghebbenden verstrekte documenten (met inbegrip van vertrouwelijke informatie). Dit recht wordt echter enkel toegekend aan advocaten met het strenge verbod deze vertrouwelijke gegevens door te geven aan hun cliënten.

Automatische ontvangst van informatie

Een minderheid van landen eist dat een partij automatisch (op basis van een zogenaamde dienstlijst) een niet-vertrouwelijke versie aan alle belanghebbenden stuurt, telkens als zij informatie verstrekt. Dit is bijvoorbeeld het geval in Oekraïne.

Hoe kan ik deze informatie gebruiken?

De informatie in deze dossiers kan interessant zijn om de argumenten van andere partijen te zien. Deze argumenten kunnen worden weerlegd door opmerkingen in te dienen of door om een hearing te verzoeken om uw standpunt kenbaar te maken. Exporteurs zullen zich voornamelijk toespitsen op de informatie die verstrekt is door de binnenlandse bedrijfstak, d.i. hun concurrenten, in het land van invoer.

3. Het recht te worden gehoord

De partijen krijgen ook de gelegenheid om hun standpunten mondeling toe te lichten tijdens een hearing. Hearings vinden plaats op verzoek van de partijen of op uitnodiging van de onderzoeksautoriteiten. In het laatste geval worden alle belanghebbenden uitgenodigd om aanwezig te zijn bij een openbare hearing, waar zij van gedachten kunnen wisselen en over hun standpunten kunnen debatteren. De hearings vinden plaats in het land dat het onderzoek heeft geopend.

Gegevens met betrekking tot de hearings worden meestal vermeld in het bericht van opening. Indien u uw opvattingen mondeling wenst uiteen te zetten, moet u de procedures volgen die in het bericht van opening van het onderzoek zijn uiteengezet. Aanbevolen wordt om van de opmerkingen die u tijdens de hearing hebt gemaakt ook een schriftelijke versie in te dienen na de hearing. Net als schriftelijke opmerkingen dienen ook bijdragen tijdens een hearing idealiter gecoördineerd te worden met de EU-branchevereniging, de Europese Commissie en de nationale administraties.

WAT ZIJN MIJN PLICHTEN?

Om te kunnen deelnemen aan een onderzoek en hun recht van verweer te vrijwaren, moeten de partijen een aantal verplichtingen nakomen. Deze verplichtingen zijn gewoonlijk duidelijk uitgelegd in het bericht van opening en bevatten voornamelijk de verplichting tot het naleven van termijnen en het verlenen van voldoende medewerking.

1. Registreren

De eerste stap tot medewerking aan een onderzoek is de registratie als belanghebbende volgens de procedure en binnen de termijnen die in het bericht van opening zijn vastgesteld.

2. Termijnen respecteren

Onderzoeken zijn beperkt in de tijd en zijn daarom afhankelijk van zeer strikte termijnen. Wanneer deze termijnen niet worden gerespecteerd, kan dit worden beschouwd als een gebrek aan medewerking, wat belangrijke negatieve gevolgen kan hebben. Het is dus belangrijk om op de hoogte te zijn van deze termijnen en ze na te leven. De termijnen worden gewoonlijk duidelijk vermeld in het bericht van opening en/of officieel aan alle geregistreerde belanghebbenden meegedeeld door de desbetreffende onderzoeksautoriteiten.

Verlengingen kunnen rechtstreeks worden aangevraagd bij de onderzoeksautoriteiten. Als de aanvraag redelijk en naar behoren gemotiveerd is, worden verlengingen vaak toegestaan. Dit kan echter niet worden gegarandeerd. Het is daarom het beste om documenten binnen de termijnen in te dienen.

Er bestaan belangrijke termijnen voor:

- registratie als belanghebbende,
- antwoorden op de vragenlijst (en schriftelijke ingebrekestellingen),
- indienen van opmerkingen (na opening of instelling van voorlopige maatregelen),
- verzoek tot deelname aan een openbare hearing.

3. Voldoende medewerken

Om voldoende mee te werken dient u een vragenlijst in te vullen. Uw antwoord op de vragenlijst zal de voornaamste informatie vormen op basis waarvan de bevindingen met betrekking tot uw onderneming zullen worden vastgesteld (voor antidumping- en antisubsidieprocedures). Een vragenlijst beantwoorden is niet altijd een gemakkelijke opdracht aangezien u hiervoor uitvoerige informatie dient te verstrekken in een specifiek formaat dat niet voor alle ondernemingen een standaardformaat is. De gevraagde informatie omvat gewoonlijk een overzicht van alle binnenlandse transacties en uitvoertransacties gedurende een periode van twaalf maanden en volledige informatie over de productiekosten voor elke betrokken productsoort.

U dient zich ervan bewust te zijn dat het niet verstrekken van alle relevante informatie of het verstrekken van onvolledige, verkeerde of misleidende informatie binnen de vastgestelde termijnen ongunstige gevolgen kan hebben voor uw onderneming. In antidumpingprocedures bijvoorbeeld wordt het verstrekken van informatie over de binnenlandse prijzen zonder de bijbehorende productiekosten te vermelden bijna nooit aanvaard aangezien deze prijzen enkel gebruikt kunnen worden als kan worden aangetoond dat ze rendabel

Wat kan ik doen nadat de termijnen verstreken zijn?

Proceduretaal

De opmerkingen en antwoorden op de vragenlijst moeten gewoonlijk worden ingediend in de officiële taal van het land dat het onderzoek verricht. Daarom dient rekening te worden gehouden met de tijd die nodig is om de documenten te vertalen voordat ze worden verstuurd. Houd de termijnen in het oog!

De onderzoeksautoriteiten kunnen alle na de termijnen verstrekte informatie negeren. Indien u moeilijkheden heeft om een termijn te halen, kunt u het best onmiddellijk een verlenging aanvragen. Indien u geen verlenging krijgt en niet in de gelegenheid bent om de informatie op tijd te verstrekken, is het aanbevolen om toch informatie te verstrekken, zelfs als die te laat wordt ingediend, vergezeld van een rechtvaardiging voor de late indiening ervan. Het is echter niet gegarandeerd dat dit door de autoriteiten zal worden aanvaard.

In het slechtste geval kunnen uw opmerkingen van algemene aard over de kern van de zaak nog worden doorgegeven aan de Europese Commissie, uw nationale autoriteiten of de nationale/EU-branchevereniging, zodat ze kunnen worden gebruikt in hun opmerkingen, op voorwaarde dat zij geregistreerd staan als belanghebbende.

zijn, d.w.z. hoger liggen dan de productiekosten. In omstandigheden waar gedeeltelijke informatie wordt verstrekt, kunnen de onderzoeksautoriteiten beslissen om het antwoord op een vragenlijst (ten minste gedeeltelijk) te negeren en bevindingen vast te stellen op basis van andere beschikbare feiten.

Het is zeer belangrijk om de instructies grondig te lezen voordat u de vragenlijst begint in te vullen. U mag altijd contact opnemen met de onderzoeksautoriteiten als u vragen hebt met betrekking tot uw antwoorden op de vragen of als u moeilijkheden ondervindt bij het invullen van de vragenlijst.

Ondernemingen kunnen zogenaamde schriftelijke ingebrekestellingen ontvangen na het indienen van een ingevulde vragenlijst. Een dergelijke ingebrekestelling dient eveneens te worden beantwoord binnen de vermelde termijn, anders kan dit worden beschouwd als een gebrek aan medewerking. **De onderzoeksautoriteiten kunnen bezoeken ter plaatse uitvoeren om de documenten van uw onderneming te onderzoeken en de in de vragenlijst verstrekte informatie te controleren.**

Moeten de met mij verbonden ondernemingen de vragenlijst ook invullen?

De onderzoeksautoriteiten kunnen vragen dat verbonden ondernemingen die betrokken zijn bij de productie en verkoop van het betrokken product ook de vragenlijst invullen en/of dat de groep een geconsolideerd antwoord verstrekt. Vooral aan verbonden importeurs in derde landen zal worden gevraagd om te antwoorden. Op te merken valt dat het begrip “verbonden” niet noodzakelijk beperkt is tot een meerderheidsbelang. Indien u twijfelt of een verbonden partij al dan niet moet antwoorden, neemt u het best onmiddellijk contact op met de autoriteiten om dit aspect op te helderen.

Uitzondering: steekproeven

Bij een zeer groot aantal exporteurs kunnen de onderzoeksautoriteiten beslissen om hun bevindingen te beperken tot een redelijk (beperkt) aantal ondernemingen. Hiervoor wordt een steekproef van een aantal ondernemingen samengesteld. Alleen de exporteurs die voor deze steekproef worden gekozen, moeten de vragenlijst invullen. Het is echter zeer belangrijk dat uw onderneming zich bereid verklaart om deel uit te maken van het onderzoek en dat zij een zogenaamde steekproefvragenlijst invult (een veel kortere vragenlijst dan de vragenlijst die voor het eigenlijke onderzoek wordt gebruikt) op basis waarvan

de onderzoeksautoriteiten hun steekproefselectie zullen maken. De gemiddelde bevindingen voor ondernemingen die in de steekproef zijn opgenomen, worden dan toegepast op de ondernemingen die bereid waren mee te werken maar die geen deel uitmaakten van de steekproef.

Moet ik een vragenlijst invullen in een vrijwaringsprocedure?

Hoewel er in gevallen van vrijwaringsmaatregelen geen individuele rechten worden vastgesteld, kan het toch belangrijk zijn om een vragenlijst in te vullen en zo relevante gegevens of informatie te verstrekken aan de onderzoeksautoriteiten. Bij gebrek aan een ingevulde vragenlijst kunnen de onderzoeksautoriteiten ook tot de (verkeerde) conclusie komen dat de exporteurs geen belang stellen in het onderzoek.

Omdat er geen gedetailleerde berekening wordt gemaakt, zijn de vragenlijsten van een vrijwaringsonderzoek meestal gemakkelijker in te vullen dan een anti-dumping- of antisubsidievragenlijst.

Daarom wordt sterk aanbevolen om de vragenlijst ook in te vullen bij een vrijwaringsonderzoek. Sommige landen vragen echter niet dat de exporteurs een vragenlijst invullen bij vrijwaringsonderzoeken. In die gevallen kunt u niettemin een document indienen waarin u uw standpunten en opmerkingen kenbaar maakt.

CONTROLEBEZOEKEN: MOET IK DIT AANVAARDEN? WAT WORDT ER VAN MIJ VERWACHT?

Elke ingevulde vragenlijst kan door de onderzoeksautoriteiten worden gecontroleerd. Het doel van dit bezoek is na te gaan of de in de vragenlijst verstrekte informatie en gegevens volledig en correct zijn.

Controlebezoeken duren gewoonlijk 2 tot 3 dagen, soms langer afhankelijk van het land dat het onderzoek verricht, bv. langer dan een week voor procedures in de Verenigde Staten. Afhankelijk van het land kunnen controlebezoeken voor of na de instelling van de voorlopige maatregelen plaatsvinden. Niet alle landen voeren controlebezoeken uit. Op te merken valt dat controlebezoeken in vrijwaringsprocedures eerder uitzonderlijk zijn.

Moet ik dit aanvaarden?

Aanbevolen wordt om deze controlebezoeken te aanvaarden omdat een onderneming anders behandeld kan worden als niet-medewerkende onderneming, ook al heeft zij alle in de vragenlijst gevraagde informatie verstrekt.

Welke informatie moet ik verstrekken?

De controle van de in de vragenlijst verstrekte cijfers zal grotendeels gebaseerd zijn op de boekhouding, grootboeken en boekhouddocumenten (facturen, verzendingsdocumenten) van de onderneming. Daarom mag tijdens een controlebezoek normaal gezien geen nieuwe informatie, maar enkel ondersteunend bewijs worden verstrekt.

Vertrouwelijkheid

Vertrouwelijke informatie die tijdens een controlebezoek werd verzameld, dient door de onderzoeksautoriteiten ook vertrouwelijk te worden behandeld. Deze informatie dient duidelijk als vertrouwelijk te zijn gekenmerkt. In geval van twijfel mag u altijd met de Europese Commissie contact opnemen voor nader advies.

Een grondige voorbereiding is noodzakelijk voor een controle ter plaatse, die normaliter wordt georganiseerd door de advocaat van de exporteur (als deze een advocaat heeft). De betrokken personeelsleden (met name de medewerkers die de vragenlijst hebben

ingevuld) moeten beschikbaar zijn en bereid om de vragen van de onderzoekers te beantwoorden. Verkoopmedewerkers en boekhoudkundig personeel (zowel voor het binnenland als voor de export) moeten eveneens bij de controle worden betrokken.

In wezen moeten alle documenten en computerbestanden die als basis voor het beantwoorden van de vragenlijst hebben gediend, worden voorbereid en ter inzage klaar liggen. Ook moet er een fotokopieerapparaat beschikbaar zijn aangezien de onderzoekers steeds kopieën vragen van de meeste bewijsstukken.

In belangrijke of controversiële gevallen zijn de Europese Commissie en de overheden van de lidstaten bereid om exporteurs bij te staan tijdens deze controles ter plaatse doch enkel in de rol van waarnemer. Bovendien zijn de betrokken exporteurs steeds welkom in Brussel voor advies en technische bijstand van de Europese Commissie.

Hoofdstuk 4

Ben ik betrokken bij een procedure en zo ja, in welke mate?

In theorie is een exporteur bij een handelsbeschermingsprocedure betrokken als hij het product dat het voorwerp van het onderzoek is, uitvoert naar het land dat het onderzoek verricht. Dit product moet duidelijk omschreven worden in het bericht van opening dat door de onderzoeksautoriteit in het plaatselijke staatsblad en/of op haar website wordt bekendgemaakt.

U kunt zich niettemin afvragen of u al dan niet bij een procedure betrokken bent.

BEN IK TOCH BETROKKEN ALS...

ik niet exporteer tegen dumpingprijzen en/of geen subsidie ontvangen heb?

Het is belangrijk om aan de onderzoeksautoriteiten te bewijzen dat uw uitvoer niet met dumping verkocht wordt noch gesubsidieerd is. Daartoe moet u uw medewerking verlenen aan de onderzoeksautoriteiten en de vragenlijst invullen. U moet zich echter goed realiseren dat beweringen die niet met bewijsmateriaal zijn gestaafd (zoals "ik verkoop niet met dumping" of "mijn producten worden niet gesubsidieerd"), niet volstaan.

ik het betrokken product niet uitvoer?

Als u het betrokken product niet uitvoert, hoeft u zich geen zorgen te maken. Als u echter niet zeker bent van de productomschrijving en als u van mening bent dat de in de officiële kennisgevingen gebruikte termen onduidelijk of tegenstrijdig zijn, dient u onmiddellijk contact op te nemen met de onderzoeksautoriteiten en een schriftelijke verduidelijking te vragen. De Europese Commissie kan ook advies verstrekken over de interpretatie en over de stappen die u moet ondernemen.

ik geen kennisgeving ontvangen heb?

Dit betekent niet dat u niet bij de procedure betrokken bent. Het is immers zo dat enkel de bij de onderzoeksautoriteiten bekende exporteurs rechtstreeks op de hoogte worden gebracht. Indien u zich afvraagt wat er aan de hand is en als u geruchten hebt opgevangen, dan kunt u de lijst van lopende onderzoeken op de website van de Europese Commissie en van het derde land raadplegen. U kunt ook contact opnemen met uw branchevereniging in de lidstaat of op Europees niveau en vragen of zij reeds bij de procedure betrokken is. U dient zich ervan bewust te zijn dat de termijnen gerespecteerd moeten worden (**zie hoofdstuk 2**).

ik ook produceer in het land dat het onderzoek verricht?

Het feit dat een EU-producent ook produceert in het derde land dat de procedure heeft geopend, is niet relevant. Wat van belang is, is dat de bedrijfstak vanuit de EU naar dat land uitvoert.

ik uitvoer uit een derde land?

De bepalende factor in handelsbeschermingsonderzoeken, en met name in antidumping- en antisubsidieprocedures, is het land van oorsprong van de goederen. Indien uw onderneming ook produceert in een ander niet-EU-land, zijn de maatregelen niet van toepassing op deze uitvoer als de procedure enkel de EU (en niet dit derde land) aanbelangt. De situatie is uiteraard anders bij vrijwaringsmaatregelen aangezien er dan maatregelen ingesteld worden tegen alle landen van oorsprong.

Hoofdstuk 5

Hoe beslis ik tot medewerking?

De beslissing tot medewerking in een antidumping- of antisubsidieonderzoek is een economische keuze waarvoor de exporteur een kosten-batenanalyse dient te maken.

WAT ZIJN DE “BATEN” VAN MEDEWERKING?

Wanneer u uw volledige medewerking verleent aan een onderzoek, weerspiegelt het resultaat gewoonlijk de situatie van uw onderneming. Als de wettelijke voorwaarden vervuld zijn en als er maatregelen zijn ingesteld, wordt er voor elke medewerkende exporteur een individueel recht berekend op basis van de verstrekte informatie. Dit kan inhouden dat u geen recht verschuldigd bent (bv. als u niet met dumping uitvoert of als uw uitvoerprijs niet gesubsidieerd is) of dat het recht voor u lager is dan voor niet-medewerkende exporteurs. Daardoor zou uw onderneming in staat moeten zijn een redelijke toegang tot de exportmarkt te behouden en misschien zelfs beter af zijn dan bepaalde concurrenten (die aan dezelfde procedures onderworpen zijn en voor wie een hoger recht geldt).

Medewerking betekent echter niet altijd dat u het recht krijgt dat u verwacht had, aangezien de onderzoeksautoriteiten niet altijd al uw argumenten aanvaarden.

WAT ZIJN DE “KOSTEN” VAN MEDEWERKING?

Medewerking aan een onderzoek vergt een aanzienlijke investering op het vlak van tijd, geld en personele middelen. De vragenlijst beantwoorden is inderdaad een ingewikkelde en tijdrovende bezigheid waarvoor uitvoerige gegevens van de onderneming vereist zijn, zoals gegevens over de binnenlandse verkoopprijzen en de uitvoerprijzen (gewoonlijk voor alle transacties gedurende één jaar), de productiekosten, de namen van afnemers of gegevens over de werknemers. Na het invullen van de vragenlijst kunt u ook bezoek krijgen van de onderzoeksautoriteiten om de informatie te controleren.

Ondernemingen geven deze taken gewoonlijk aan bevoegde werknemers of aan een externe accountant die de samenstelling van het antwoord coördineert. Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat informatie misschien moet worden vertaald, aangezien veel autoriteiten eisen dat de documenten worden ingediend in hun eigen taal (bv. Chinees, enz.). Omdat onderzoeken ingewikkelde, semi-rechterlijke procedures zijn, is het bovendien aanbevolen om een advocaat in de arm te nemen. Bovendien moet u zich realiseren dat bepaalde landen u verplichten om u tijdens het gehele onderzoek door een advocaat te laten vertegenwoordigen.

WAT ZIJN DE GEVOLGEN VAN NIET-MEDEWERKING?

Bij niet-medewerking zullen de onderzoeksautoriteiten voor hun bevindingen uitgaan van de ‘beste beschikbare gegevens’ in het dossier. Dit leidt gewoonlijk tot een hoger recht dan in gevallen van medewerking. Afhankelijk van de hoogte van het recht, kan dit betekenen dat de exportmarkt niet meer aantrekkelijk is. Bovendien kan een belanghebbende zijn recht van verweer gedeeltelijk verliezen door de vragenlijst niet in te vullen.

Moet ik een advocaat in de arm nemen?

De verplichting om zich te laten bijstaan door een plaatselijke advocaat geldt enkel in bepaalde landen (bv. China of sommige landen in Zuid-Amerika). Gezien de complexiteit van de procedure en de specifieke kenmerken van de nationale wetgeving en cultuur is het echter raadzaam om in elk geval een plaatselijke advocaat in de arm te nemen. Hij/zij spreekt de taal van de procedure en kan rechtstreeks contact nemen met de onderzoeksautoriteiten en de andere betrokken partijen. In veel gevallen is plaatselijke vertegenwoordiging door een advocaat echter geen verplichting. Bedrijven mogen zich dan verdedigen zonder juridische bijstand.

HOE BESLIS IK TOT MEDEWERKING?

Medewerken aan een handelsbeschermingsonderzoek heeft bepaalde duidelijke voordelen omdat de kansen op een positief resultaat hierdoor toenemen. Het is echter tijdrovend, mogelijk ook duur en leidt niet altijd tot

de verwachte resultaten. De beslissing tot medewerking ligt volledig bij de betrokken onderneming en de belangrijkste overwegingen zijn de economische en/of strategische belangen op de markt in kwestie.

Wat staat er op het spel?

(Hoeveel voer ik uit, is het belangrijk voor mijn zaak?)

Welk recht zou vermoedelijk voor mij gelden?

(Verkoop ik met dumping – of ontvang ik een financiële bijdrage – en in welke mate?)

Wat zijn waarschijnlijk de gevolgen van medewerking/niet-medewerking?

Als ik medewerking verleen: lager recht, kosten voor juridische vertegenwoordiging, tijd en middelen

Als ik mijn medewerking niet verleen: hoger recht, markttoegang?

MOET IK MEDEWERKING VERLEENEN IN EEN VRIJWARINGSZAAK?

Zelfs als er in een vrijwaringsprocedure geen individuele rechten worden ingesteld, geeft u met uw medewerking te kennen dat u belang stelt in de procedure en krijgt u de kans uw recht van verweer (bv. toegang tot informatie en de mogelijkheid opmerkingen te maken) uit te oefenen. De vragenlijsten zijn

ook minder ingewikkeld dan die in antidumping- en antisubsidieprocedures en leiden minder vaak tot een controlebezoek. Medewerking is dus minder belastend en het is bijgevolg aanbevolen om de vragenlijst te beantwoorden en mee te werken aan het onderzoek.

Hoofdstuk 6

Welke rol spelen de verschillende andere partijen?

Hoe kan de Europese Commissie helpen?

De Europese Commissie is verantwoordelijk voor de controle van de HBI-procedures, de maatregelen en de wetgeving van derde landen. De Europese Commissie controleert of de HBI-autoriteiten van derde landen de WTO-regels volledig naleven wanneer ze handelsbeschermingsinstrumenten gebruiken.

Als onderdeel van haar ruimere bevoegdheid bij de toepassing van de HBI-regels kan de Europese

WELKE ROL SPEELT DE EUROPESE COMMISSIE?

Over het algemeen controleert de Europese Commissie bij door de autoriteiten van derde landen verrichte onderzoeken of de relevante WTO-regels en bilaterale verplichtingen in HBI-procedures worden nageleefd. De Europese Commissie speelt vooral een rol bij het verstrekken van algemene informatie en het verlenen van bijstand aan exporteurs, maar zij kan ook op het gepaste niveau interveniëren.

De rol en de betrokkenheid van de Europese Commissie hangen ook af van het soort onderzoek en de mate waarin de betrokken bedrijfstak zijn medewerking verleent:

- met betrekking tot **antidumpingprocedures** moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de dumpingberekeningen en de andere aspecten van de zaak. Dumpingberekeningen zijn gebaseerd op specifieke gegevens van de onderneming die enkel door de onderneming kunnen worden verstrekt. Daarom zijn de interventies van de Europese Commissie in dit opzicht relatief beperkt. De Europese Commissie ondersteunt de exporteurs echter voor zover dumpingkwesties een duidelijke schending zijn van de WTO-antidumpingovereenkomst. In elk geval controleert de Europese Commissie aspecten zoals productomschrijving, schade en oorzakelijk verband en kan zij hieromtrent interveniëren;
- wat **antisubsidieprocedures** betreft, hangen de interventies van de Europese Commissie af van de vraag of de subsidieprogramma's uitgevoerd worden door individuele lidstaten of ook EU-uitgaven omvatten. In het eerste geval kan de Europese Commissie de autoriteiten van de lidstaten bijstaan bij het weerleggen van de beweringen betreffende vermeende subsidiëring.

Commissie de belangen van de EU-exporteurs helpen verdedigen. Zij heeft een grondige kennis van handelsbeschermingsinstrumenten en heeft reeds veel ervaring met het gebruik van instrumenten door derde landen. Een team van zeer gespecialiseerde dossierverantwoordelijken is dagelijks bezig met deze kwesties en zij staan ter beschikking om uw onderneming bij te staan.

In de praktijk onderneemt de Europese Commissie de volgende acties:

- wanneer er een onderzoek wordt geopend, brengt de Europese Commissie de lidstaten en de bekende relevante EU-verenigingen daarvan op de hoogte. In deze

In het laatste geval is de Europese Commissie zelf partij bij de procedure aangezien zij verantwoordelijk is voor het beheer van de relevante EU-programma's en/of -uitbetalingen. Net als bij antidumpingprocedures intervenueert de Europese Commissie bovendien zo nodig in verband met schade en oorzakelijk verband;

- in **vrijwaringsprocedures** is de Europese Commissie een natuurlijke coördinator, omdat eventuele maatregelen alle exporteurs in gelijke mate treffen. Zij draagt er zorg voor dat de belangen van alle partijen naar behoren vertegenwoordigd zijn, zonder tegenstrijdigheden. Bovendien controleert de Europese Commissie in vrijwaringszaken ook of bij de toepassing de WTO-regels worden nageleefd en intervenueert zij in voorkomend geval met betrekking tot kwesties als schade en oorzakelijk verband tussen invoer en de economische situatie van de binnenlandse bedrijfstak.

Een succesvolle verdediging in de HBI-procedures van derde landen hangt sterk af van de inbreng van de exporteurs. Alleen de exporteurs beschikken immers over de gegevens waarmee kan worden vastgesteld of hun uitvoerprijzen al dan niet dumpingprijzen zijn en/of zij al dan niet subsidies ontvangen. Daarom **hangt de bijstand van de Europese Commissie grotendeels af van de interesse en de inspanningen die exporteurs bij een onderzoek aan de dag leggen**. Indien zij niet meewerken en de vragenlijst niet invullen, zijn de inspanningen van de Europese Commissie veel minder doeltreffend.

fase registreert de Europese Commissie zichzelf gewoonlijk ook als belanghebbende om een exemplaar te kunnen krijgen van de klacht die aanleiding heeft gegeven tot de opening van het onderzoek en om adequate follow-up en interventies te verzekeren;

- er worden bijeenkomsten georganiseerd met de bedrijfstak van de EU om van gedachten te wisselen, problemen op te sporen en een gemeenschappelijke strategie te bepalen;
- tijdens het onderzoek controleert de Europese Commissie de (voorlopige en definitieve) resultaten, intervenueert zij in de onderzoeken en reageert zij in samenwerking met de betrokken bedrijfstak (en

eventueel de lidstaten). Dit gebeurt gewoonlijk aan de hand van schriftelijke opmerkingen en/of deelname aan hearings om de vastgestelde zwakke punten te belichten;

- tijdens de procedure staat de Europese Commissie klaar om advies en bijstand te verlenen aan ondernemingen en lidstaten;
- de Europese Commissie houdt de lidstaten ook regelmatig op de hoogte van het verloop van de procedures en stelt algemene statistieken over HBI ter beschikking van het publiek.

De Europese Commissie neemt niet de plaats in van een advocaat: de belangrijkste taak van de Europese Commissie is toelichting geven over de verschillende opties en bijstand verlenen aan de EU-exporteurs. Zij kan helpen de belangen van de bedrijfstak te verdedigen en intervenueert in het kader van het onderzoek maar kan in geen geval optreden als wettelijke vertegenwoordiger in handelsbeschermingsprocedures. Gezien de technische aard van deze onderzoeken en ook omwille van de vele bedrijfsspecifieke kwesties die bij een onderzoek naar voren komen, wordt aanbevolen dat exporteurs een advocaat nemen om hen bij te staan.

Welke andere bijstand mag ik van de Europese Commissie verwachten?

De Europese Commissie geeft exporteurs advies en bijstand tijdens alle fasen van de HBI-procedures. Zij kan echter niet alle diensten verlenen die een exporteur mogelijk nodig heeft tijdens een HBI-procedure. Zij kan met name niet de plaats innemen van een advocaat en het is aan de exporteurs om de moeite te nemen een vragenlijst in te vullen. De exporteurs moeten ook voor eigen rekening de officiële documenten en ingevulde vragenlijsten laten vertalen. Met betrekking tot de controlebezoeken van de onderzoeksautoriteit bij de exporteurs ter plaatse kan de Europese Commissie over de wettelijke en praktische aspecten bijstand en advies verlenen aan de exporteurs. Op verzoek van de exporteurs kan een vertegenwoordiger van de Commissie als waarnemer deelnemen aan een controlebezoek om te controleren of de WTO-regels nageleefd worden. Dit hangt uiteraard af van de beschikbare middelen en het specifieke karakter van de zaak.

Hoe kan ik de Europese Commissie helpen?

U kunt de Europese Commissie het beste helpen door zo vroeg mogelijk in het onderzoek contact op te nemen met de bevoegde afdeling en relevante informatie uit te wisselen tijdens de procedure. Wij verzoeken u daarom contact op te nemen met de dossierverantwoordelijke bij de Europese Commissie of een e-mail te sturen naar het in de bijlage vermelde adres. Om de belangen van de exporteurs beter te verdedigen, moet de Europese Commissie op de hoogte zijn van alle belangrijke elementen, niet alleen met betrekking tot de eventuele dumping/subsidiëring, maar ook in verband met het betrokken product en de marktsituatie in de EU en in het derde land. Ook alle andere nuttige informatie die de belangrijkste kwesties in de procedure kan verduidelijken en met name het al dan niet bestaan van schade voor de plaatselijke bedrijfstak en het oorzakelijk verband met dumping/subsidiëring is nodig om een volledig beeld te verkrijgen. Daartoe zal de Europese Commissie doorgaans in Brussel een bijeenkomst organiseren met de betrokken branchevereniging en exporteurs.

Hoe kan ik de Europese Commissie benaderen?

EU-exporteurs en/of hun advocaat kunnen via e-mail rechtstreeks contact opnemen met de Europese Commissie. Als de autoriteiten van een derde land een HBI-procedure inleiden, licht de Europese Commissie alle lidstaten en de bekende betrokken brancheverenigingen onmiddellijk in over de nieuwe procedure. Zij deelt ook de naam en contactgegevens mee van de bevoegde persoon die belast is met de controle van de procedure. Indien de betrokken exporteurs deze informatie om een of andere reden niet ontvangen van de autoriteiten van hun lidstaat of van de Europese Commissie, kunnen zij rechtstreeks contact opnemen met de desbetreffende afdeling van het DG Handel die verantwoordelijk is voor de controle van procedures in derde landen (zie contactinformatie in de bijlage).

WELKE ROL SPELEN DE OVERHEIDSDIENSTEN VAN DE LIDSTATEN?

De overheidsdiensten van de lidstaten spelen een belangrijke rol in deze procedures aangezien zij vaak het eerste contactpunt zijn voor exporteurs wanneer er een HBI-procedure is ingeleid.

Nadat de overheid van de lidstaat is ingelicht, informeert zij de nationale bedrijfstak over de beslissing tot opening van een onderzoek, gewoonlijk via de nationale verenigingen, en verstrekt zij mogelijk ook advies over de procedure. Wanneer bij een HBI-procedure nationale belangen in het spel

zijn, kan de overheid van de lidstaat ook actief als belanghebbende aan het onderzoek deelnemen, door haar eigen opmerkingen te versturen en zo nodig antwoord te geven op de vragenlijsten die door de onderzoeksautoriteiten zijn verstrekt.

Dit is voornamelijk het geval bij antisubsidieonderzoeken waar de overheidsdiensten van de lidstaten rechtstreeks bij het onderzoek betrokken zijn en als de autoriteit die het/de betrokken subsidieprogramma('s) uitvoert bij de procedure

partij zijn. Bij zulke onderzoeken zal de onderzoeksautoriteit van het derde land gewoonlijk ook een onderzoek ter plaatse verrichten in de gebouwen van de overheid van de lidstaat.

Via hun ambassades interveniëren de lidstaten ook rechtstreeks in het onderzoek (zie hierna), met name om hun interesse te tonen en hun ondernemingen te ondersteunen. Dit gebeurt in vol overleg met de Europese Commissie.

WELKE ROL SPELEN DE AMBASSADES EN EU-DELEGATIES IN HET LAND DAT HET ONDERZOEK INSTELT?

De delegaties van de Europese Unie en de ambassades van de lidstaten spelen een sleutelrol in deze onderzoeken aangezien zij het formele communicatiekanaal vormen tussen de Europese Commissie en de lidstaten enerzijds en de plaatselijke autoriteiten anderzijds. Zij hebben ook "plaatselijke kennis" en kunnen verder waardevol advies geven over de beste manier van en het beste niveau voor interventie.

De ambassades van de lidstaten en de delegaties van de Europese Unie in het land dat het onderzoek verricht, ontvangen van de plaatselijke onderzoeksautoriteiten een kennisgeving van de inleiding van een HBI-procedure. De EU-delegaties brengen vervolgens de dossierverantwoordelijke van de Europese Commissie (in Brussel) die belast is met de controle van het onderzoek op de hoogte.

De ambassades en delegaties handelen in naam van hun regering respectievelijk de Europese Commissie door informatie te verstrekken en contact op te nemen met de betrokken plaatselijke autoriteiten. Zij helpen ook bij het verzamelen en bijwerken van informatie over de plaatselijke politieke toestand en marktsituatie en verstrekken daarmee relevante achtergrondinformatie en steun aan de Europese Commissie bij de verdediging van de belangen van de EU-exporteurs.

Het spreekt voor zich dat contacten met de ambassades van de lidstaten en EU-delegaties geen vervanging kunnen zijn voor nauwe samenwerking met het hoofdkwartier van de Europese Commissie in Brussel en met de nationale overheden, die de technische deskundigheid hebben en weten hoe de procedures in het algemeen verlopen. Ook moet er zorg voor worden gedragen dat de van plaatselijke ambassades verkregen informatie aan Brussel wordt doorgegeven. Tot slot werken de ambassades van de lidstaten die bij een handelsbeschermingsonderzoek betrokken zijn samen met de EU-delegatie om relevante informatie voor de verdediging van de zaak samen te voegen en tegenstrijdigheden te vermijden in de communicatie met de onderzoeksautoriteiten van het derde land.

WELKE ROL SPEELT DE EU-VERENIGING WAARVAN IK LID BEN?

EU-verenigingen spelen vaak een cruciale rol in de HBI-procedures van derde landen aangezien zij de verdediging coördineren van de belangen van de exporteurs die zich bij hen hebben aangesloten. Hun rol is des te belangrijker als er verscheidene exporteurs uit verschillende lidstaten door een nieuwe HBI-procedure worden getroffen. De meeste EU- (en nationale) verenigingen hebben reeds ervaring met HBI-procedures en hebben reeds contact gehad met de Europese Commissie. In zaken waarbij verenigingen betrokken zijn, kunnen de exporteurs het beste rechtstreeks contact onderhouden met hun vereniging. **De vereniging zorgt voor het contact met de Europese Commissie, vertegenwoordigt de exporteurs en kiest de beste strategie om hun belangen te beschermen.** In ieder geval kunnen de exporteurs steeds contact opnemen met de Europese Commissie, ook als hun verenigingen betrokken zijn, bijvoorbeeld bij bijzondere belangen en/of kwesties die te specifiek zijn om door hun vereniging aan de orde te worden gesteld.

WELKE ROL SPELEN MIJN AFNEMERS IN HET LAND DAT HET ONDERZOEK INSTELT?

De inleiding van een nieuwe HBI-procedure in een derde land beïnvloedt vaak onmiddellijk de levering van het onderzochte product aan de plaatselijke afnemers. De getroffen afnemers willen in dat geval meestal onmiddellijk opnieuw met de EU-exporteurs over de verkoopprijs onderhandelen zodat deze de mogelijke instelling van een recht weerspiegelt, of zij annuleren hun bestelling en kopen uit andere bronnen die niet door de rechten getroffen zijn. Exporteurs doen er goed aan hun afnemers uit te leggen dat HBI-procedures lang duren en dat mogelijke rechten slechts een paar maanden later geïnd worden na instelling van de voorlopige maatregelen. Tegelijkertijd kunnen exporteurs hun afnemers om steun t.o.v. de plaatselijke onderzoeksautoriteiten vragen. Afnemers kunnen aantonen dat de instelling van maatregelen de kostprijs van hun product kan verhogen en dat dit uiteindelijk kan leiden tot een verlies aan concurrentievermogen, mogelijk banenverlies en hogere prijzen voor de eindverbruikers. Op te merken valt dat de WTO-wetgeving bepaalt dat importeurs, industriële gebruikers en representatieve consumentenorganisaties aan de procedures deelnemen.

Deze overwegingen hebben zelfs nog meer wettelijke relevantie in landen die in hun HBI-onderzoeken een toets van het 'openbaar belang' uitvoeren, wat tot gevolg kan hebben dat er uiteindelijk geen definitieve maatregelen worden ingesteld. Meer informatie over de toets van het openbaar belang vindt u in **hoofdstuk 1**.

WELKE ROL SPELEN DE MET MIJ VERBONDEN ONDERNEMINGEN?

Een speciale situatie doet zich voor wanneer een HBI-onderzoek van een derde land niet rechtstreeks gericht is op EU-uitvoer, maar op productie-installaties buiten de EU van ondernemingen die hun hoofdkantoor in de EU hebben. In zulke situaties kan de Europese Commissie geen deel uitmaken van de procedure aangezien deze niet rechtstreeks tegen de EU gericht is. Daarom moet een in de EU gevestigde onderneming voor haar verdediging contact opnemen met de plaatselijke autoriteiten van het niet-EU-land waartegen de HBI-procedure is ingeleid. Toch kan de Europese Commissie ook in deze gevallen bijstand verlenen, zij het op een ander niveau dan wanneer de EU wel rechtstreeks betrokken was geweest.

Zoals uitgelegd in **hoofdstuk 3** – rechten en plichten – moeten verbonden ondernemingen hun medewerking verlenen aan een procedure. Onderzoeksautoriteiten kunnen van elke verbonden onderneming afzonderlijk een antwoord op de vragenlijst vragen dan wel een geconsolideerd antwoord van de exporteur met al zijn verbonden ondernemingen.

Hoofdstuk 7

Er zijn maatregelen ingesteld. Welke mogelijkheden heb ik?

Wanneer er maatregelen zijn ingesteld, kunnen zij nog gewijzigd of zelfs ingetrokken worden via een **nieuw onderzoek** of een **beroepsprocedure** (rechtszaak).

NIEUW ONDERZOEK VAN DE MAATREGELLEN

Ik verkoop niet langer tegen dumpingprijzen of ik ontvang niet langer subsidies. Wat moet ik doen?

Belanghebbenden kunnen **een nieuw onderzoek van de maatregelen** aanvragen tijdens de periode waarin de maatregelen van kracht zijn. Exporteurs die kunnen aantonen dat de omstandigheden ingrijpend gewijzigd zijn sinds de instelling van de oorspronkelijke maatregelen, kunnen het derde land vragen een nieuw onderzoek te openen en hun recht te verlagen of af te schaffen. De wijzigingen dienen van blijvende aard te zijn en kunnen wijzigingen in de dumping of subsidiëring omvatten maar ook wijzigingen in de situatie op de binnenlandse markt (bv. schade, productie) of de omvang of vorm van de maatregelen.

Dergelijke nieuwe onderzoeken zijn gewoonlijk niet mogelijk voor **VRIJWARINGSMAATREGELLEN** omdat deze, in tegenstelling tot antidumping en antisubsidiemaatregelen, voor elke exporteur in alle landen gelden en dus niet specifiek per onderneming zijn.

Kunnen maatregelen na hun oorspronkelijke geldigheidsduur worden verlengd?

Antidumping- en antisubsidiemaatregelen vervallen normaliter automatisch na vijf jaar, tenzij in een nieuw onderzoek bij het vervallen van een maatregel wordt vastgesteld dat de maatregelen van kracht dienen te blijven.

Dit nieuwe onderzoek bij het vervallen van een maatregel vindt gewoonlijk plaats op verzoek van producenten op de binnenlandse markt en dient bewijs te bevatten dat het vervallen van de maatregelen waarschijnlijk tot voortzetting of herhaling van de dumping/subsidiëring en de schade zou leiden. Het wordt niet uitgesloten dat, zelfs als de export ten gevolge van de maatregelen is gestopt, deze hervat zou kunnen worden tegen dumping-/gesubsidieerde prijzen en schade zou kunnen veroorzaken, als de maatregelen vervallen.

Zelfs als de oorspronkelijke geldigheidsduur van maatregelen is verstreken, blijven zij tijdens het nieuwe onderzoek van kracht. De rechten en plichten met betrekking tot medewerking, controlebezoeken en het recht van verweer van de partijen zijn bij het nieuwe onderzoek dezelfde als bij het oorspronkelijke onderzoek.

Afhankelijk van de nationale wetgeving kan een nieuw onderzoek bij het vervallen van een maatregel ertoe leiden dat de rechten worden ingetrokken of dat de geldende rechten onveranderd van kracht blijven (d.i. vergelijkbaar met de EU-praktijk), dan wel dat de hoogte van de rechten wordt gewijzigd. Indien de maatregelen worden gehandhaafd, zal hun geldigheidsduur gewoonlijk met nog eens vijf jaar worden verlengd.

VRIJWARINGSMAATREGELLEN kunnen ook na hun oorspronkelijke geldigheidsduur verlengd worden indien een onderzoek aantoont dat de maatregelen noodzakelijk blijven om de schade voor de binnenlandse bedrijfstak te herstellen, waarbij de voorwaarde geldt dat deze zich aan de situatie aanpast.

Ik heb tijdens het onderzoekstijdvak niets geëxporteerd maar ik wil dit nu wel doen. Hoe kan ik maatregelen vermijden?

Voor invoer van ondernemingen die hun medewerking hebben verleend aan het onderzoek is gewoonlijk het eigen individuele recht van die ondernemingen verschuldigd, maar er is ook een voor het gehele land geldend recht voor alle andere ondernemingen die het betrokken product produceren en uitvoeren. Dit is het zogenaamde "residuele recht" dat geldt voor exporteurs die niet hebben meegewerkt aan het onderzoek en dat gewoonlijk hoger is dan het individuele recht dat geldt voor medewerkende exporteurs. Indien een onderneming het product pas na het onderzoekstijdvak gaat uitvoeren, geldt voor deze uitvoer het residuele recht.

Ondernemingen die tijdens het oorspronkelijke onderzoekstijdvak niet bestonden of niet naar het derde land in kwestie uitvoerden, kunnen een nieuw onderzoek ten behoeve van een nieuwe exporteur aanvragen en hun eigen individuele recht laten vaststellen. Er wordt een nieuw onderzoek geopend indien de onderzoeksautoriteiten vaststellen dat de exporteur aan de relevante criteria voldoet. Bij het nieuwe onderzoek wordt nagegaan of de criteria zijn vervuld. Als dat het geval is, wordt er voor de betrokken onderneming een individuele dumping- of subsidiëring vastgesteld.

Deze mogelijkheid geldt niet voor **VRIJWARINGSMAATREGELLEN** omdat deze op alle exporteurs van toepassing zijn.

BEROEP TEGEN MAATREGELLEN

Kan ik bij een binnenlandse rechtbank beroep aantekenen tegen maatregelen?

Exporteurs die door definitieve maatregelen getroffen worden, hebben de mogelijkheid om hiertegen beroep **aan te tekenen bij een binnenlandse rechtbank** van het land dat de maatregelen instelt indien zij van mening zijn dat de nationale wetgeving niet correct werd toegepast. De procedureregels kunnen van land tot land verschillen. Het wordt dus sterk aanbevolen – en is soms zelfs verplicht – om zich te laten bijstaan door een gespecialiseerde advocaat. Importeurs die gevestigd zijn in het land dat de maatregelen heeft ingesteld, kunnen ook beroep aantekenen tegen de maatregelen.

Omdat een rechtszaak een bepaalde onderneming betreft en de rechters onafhankelijk zijn, is de rol van de Europese Commissie in deze procedures zeer beperkt. De Europese Commissie kan niet verschijnen voor een binnenlandse rechtbank van het land van invoer maar kan wel advies verlenen aan de betrokken exporteurs.

Kan ik tegen maatregelen beroep aantekenen bij een internationale instelling?

Tegen maatregelen kan beroep worden aangetekend in een **WTO-geschillenbeslechtsprocedure** als men van mening is dat de WTO-wetgeving niet correct werd toegepast. Deze procedure kan niet worden gestart door individuele ondernemingen maar enkel door WTO-leden. In het geval van de Europese Unie is de Europese Commissie de aangewezen instantie om een WTO-panelprocedure aan te vragen. Als exporteurs willen bespreken of het mogelijk is op dat niveau tegen de maatregelen in beroep te gaan, moeten zij derhalve contact opnemen met de betrokken diensten van het DG Handel. Exporteurs kunnen ook eerst contact opnemen met hun nationale overheid voor advies en informatie over de procedure.

WTO-procedures zijn zeer zwaar en tijdrovend en het kan jaren duren voor u een definitieve uitspraak heeft (met inbegrip van beroep tegen de beslissing). Daarbij komt dan nog een aantal maanden voor de uitvoering van de conclusies van het panel. Derhalve moeten de last en duur van een panelprocedure worden afgewogen tegen de duur en gevolgen van de maatregelen waartegen beroep wordt aangetekend.

1. CONTACTGEGEVENS

Europese Commissie

Per post:

DG HANDEL
Eenheid H5
Wetstraat 200
B-1049 Brussel, België

Per e-mail:

Trade.defence.third.countries@ec.europa.eu

2. NUTTIGE LINKS

a) Europese Commissie

Website DG Handel:
<http://ec.europa.eu/trade>

De website van het DG Handel over handelsbeschermingsinstrumenten:
<http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence/>

Op deze website vindt u de volgende informatie

- Tegen de EU-uitvoer gebruikte handelsbeschermingsinstrumenten
- Statistieken over maatregelen die zijn ingesteld/lopende onderzoeken tegen EU-uitvoer
- Samenvatting van nationale wetgeving van de belangrijkste gebruikers tegen EU-uitvoer

b) Lidstaten

LIDSTAAT	E-MAIL	WEBSITE
België	trade.defence@economie.fgov.be	http://economie.fgov.be
Bulgarije	e-docs@mee.government.bg	
Cyprus		
Denemarken	ebst@ebst.dk	www.ebst.dk/antidumping
Duitsland		
Estland	info@mkm.ee	www.mkm.ee
Finland		
Frankrijk		
Griekenland		
Hongarije		
Ierland		
Italië		
Letland		www.em.gov.lv
Litouwen	dempingas@urm.lt	
Luxemburg	info@luxembourgforbusiness.lu	www.luxembourgforbusiness.lu
Malta	epd@gov.mt	
Nederland	antidumping@minez.nl	
Oostenrijk		
Polen	SekretariatDPH@mg.gov.pl	www.mg.gov.pl
Portugal		www.dgae.min-economia.pt
Roemenië	diac@dce.gov.ro	www.dce.gov.ro
Slovenië	trade.mg@gov.si	http://www.mg.gov.si
Slowakije	ochranaobchodu@mhv.sk	www.mhv.sk
Spanje	sgpar.sccc@comercio.mityc.es	www.comercio.mityc.es
Tsjechië		
Verenigd Koninkrijk	tradedefencepolicyenquiries@bis.gsi.gov.uk	
Zweden	registrator@kommers.se	www.kommers.se

c) Wereldhandelsorganisatie (WTO)

Algemeen
<http://www.wto.org>

Zoekmachine voor handelsbeschermingswetgeving van de belangrijkste WTO-leden
<http://docsonline.wto.org>

(Ga naar het menu "simple search", selecteer het juiste documentsymbool door te klikken op "?" en maak uw keuze uit: "Anti-dumping, Article 18.5", "Subsidies and countervailing measures, Article 32.6" of "Safeguards, Article 12.6")

d) Belangrijkste gebruikers van HBI tegen EU-uitvoer

Land	Website
Argentinië	http://www.cnce.gov.ar/
Australië	Voor dumping/subsidies: http://www.customs.gov.au/site/page4227.asp Voor vrijwaringsmaatregelen: http://www.pc.gov.au
Brazilië	http://infosecex.desenvolvimento.gov.br
Canada	http://www.citt.gc.ca
China	Voor dumping/subsidies: http://gpj.mofcom.gov.cn Voor schade: http://www.cacs.gov.cn
India	Voor dumping/subsidies: http://commerce.nic.in/index.asp Voor vrijwaringsmaatregelen: http://dgsafeguards.gov.in
Israël	http://www.moital.gov.il
Mexico	http://www.economia.gob.mx
Oekraïne	http://www.me.gov.ua (enkel in het Oekraïens)
Rusland	http://www.minprom.gov.ru (enkel in het Russisch)
Turkije	http://www.dtm.gov.tr (Ga naar Foreign trade / imports)
Verenigde Staten van Amerika	USDOC: http://www.trade.gov/ia USITC: http://www.usitc.gov
Zuid-Afrika	http://www.dti.gov.za

3. INDEX

Afnehmer	9, 13, 19, 23	Onderzoeksautoriteit	9, 13, 18, 22
Ambassades	10, 22, 23	Oorzakelijk verband	7, 9, 14, 21, 22
Antidumpingmaatregel	6	Plichten	12, 14, 16, 23, 24
Belanghebbende	9, 10, 11, 12, 14, 16, 19, 21, 22	Prijzverbintenis	8
Bevindingen	10, 13, 14, 16, 17, 19	Productiekost	13, 16, 19
Binnenlandse markt	6, 13, 24	Recht	6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 23, 24
Compenserende maatregel	6	Recht van verweer	10, 12, 13, 16, 19, 20, 24
Controlebezoek	10, 17, 20, 22	Regel van het laagste recht	8
Dumping	4, 6, 7, 9, 14, 18, 19, 20, 22, 24, 27	Schade	7, 8, 9, 11, 14, 21, 22, 24, 27
Dumpingmarge	6, 8, 13	Steekproef	17
Eu-delegatie	23	Subsidie	6, 8, 14, 18
Europese commissie	8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 30	Termijnen	16
Eu-vereniging	9, 23	Toegang tot informatie	14, 20
Hearing	15, 16	Toets van het openbaar belang	7, 14, 23
Juridische bijstand	19	Tot compenserende maatregelen aanleiding gevend	6
Lidstaten	9, 17, 21, 22, 23	Uitvoerprijs	6, 19
Medewerking	8, 9, 11, 13, 16, 18, 19, 20, 21, 23, 24	Verbonden onderneming	23
Niet-vertrouwelijke samenvatting	13, 14	Vertrouwelijkheid	17
Nieuw onderzoek bij het vervallen van een (de) maatregel(en)	24	Vragenlijst	10, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23
Normale waarde	6	Vrijwaringsmaatregelen	4, 6, 7, 8, 11, 14, 17, 18, 24, 27
Onderzoek	4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24		

Gepubliceerd in het Nederlands door de
Europese Commissie

Directoraat-generaal Handel

De in deze brochure weergegeven
informatie geeft niet noodzakelijk het
officiële standpunt van de Europese Unie
weer.

De Europese Commissie noch enige
persoon die namens de Commissie
optreedt, is verantwoordelijk voor het
gebruik dat van de informatie in deze gids
wordt gemaakt.

© Europese Unie, 2010

Reproductie is toegestaan met
vermelding van de bron.

Omslag:
© iStockphoto.com – Tor Lindqvist

Opmaak:
Tipik Communication Agency

Gedrukt in België, juli 2010

doi:10.2781/17416

ISBN 978-92-79-16615-0

9 789279 166150

